

X

Андрей Расийски
Председател на УС на СЕК

Сдружение за
Електронни
Комуникации

София 1000
Бул. "Патриарх Евтимий" 36, Вх.Б
Тел.: +359 (2) 9887360, 9887361
Факс: +359 (2) 9877096
Ел. поща: info@bgsec.org
Уеб-страница: <http://www.bgsec.org>
Булстат: 130031903

Изх. № 29/21.06.2012 г.

До
Д-р Веселин Божков
Председател
Комисия за регулиране на
съобщенията (КРС)
София, ул. "Гурко" № 6

Копие
Г-н Никола Колев
Зам.-председател, КРС

Г-жа Десислава Преображенска
Член, КРС

Г-жа Ирина Романска
Член, КРС

Г-н Константин Тилев
Член, КРС

Относно: *Обществено обсъждане на проект за изменение на Функционалните спецификации за преносимост на географски номера при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/или при промяна на адреса в рамките на един географски национален код за направление*

Уважаеми г-н Председател,

Уважаеми членове на Комисията за регулиране на съобщенията,

С Решени № 1241 от 15.05.2012 г. на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС, Комисията) бе открита процедура за провеждане на обществено обсъждане на проект за изменение на Функционалните спецификации за преносимост на географски номера при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/или при промяна на адреса в рамките на един географски

национален код за направление (ФС) (Проекта). С настоящото използваме предоставената ни възможност да изразим становището на членовете на Сдружение за електронни комуникации (СЕК) относно Проекта. Конкретните ни забележки и предложения са следните:

1. По § 1 от Проекта и чл. 7 от ФС

С § 1 от Проекта се предвижда добавянето в чл. 6 от ФС на ново изречение, съгласно което условията за преносимост при промяна на адреса не следва да се различават от условията за първоначално предоставяне на услугата на съответното предприятие. Намираме това за удачно и оправдано. В същото време обаче, КРС не е съобщила с това изменение съществуващия текст на чл. 7 от ФС, който предвижда, че срокът за осъществяване на тази преносимост не трябва да е по-дълъг от срока по чл. 46 от ФС, а именно – срока за осъществяване на преносимост при промяна на доставчика. Намираме описаната уредба за вътрешно противоречива. Запазването на чл. 7 от ФС на практика обезсмисля направеното изменение на чл. 6, тъй като именно срокът за осъществяване на физическата преносимост на номера на друг адрес е едно от значимите условия за включване на нов потребител, което считаме, че следва да се отнася към преносимостта на номерата при смяна на адреса.

Препращането на чл. 7 към срока за преносимост на номера между доставчиците не е съобразено и с фактическите условия за осъществяване на преносимостта при смяна на адреса и преди всичко със случаите, в които съответният доставчик не разполага с изградена мрежа до желания нов адрес на потребителя. В тези случаи за изграждането на мрежа до този адрес е необходимо технологично време, което е различно и в повечето случаи се оказва по-продължително от времето, необходимо за прехвърлянето на номер от мрежата на един доставчик в мрежата на друг, с което от своя страна е съобразен срокът по чл. 46 от ФС. Нещо повече, ако при приемането на ФС, когато е първоначално въведено и препращането на чл. 7, срокът за преносимост при промяна на доставчика бе **25 работни дни** и това в повечето случаи позволяваше осъществяването на преносимост при промяна на адреса, то сега съществуващият срок от 7 работни дни и още повече предвижданото с § 12 от Проекта допълнително съкращаване на срока, по което изразяваме становище в т. 6 по-долу, правят неговото спазване в случай на промяна на адреса **практически неосъществимо** и свързано със значителен брой откази за преносимост поради липса на техническа възможност.

Ето защо и като считаме че приравняването на сроковете за двата вида преносимост на фиксирани номера е изкуствено и несъобразено с реалната ситуация, при която се извършват тези дейности, **предлагаме с Проекта да се предвиди отпадане на чл. 7 от ФС**. При това положение релевантен за преносимостта при смяна на адреса срок ще остане този, определен за начално предоставяне на услугата от страна на съответното предприятие.

2. По § 3 от Проекта

Подкрепяме въведеното с предлагания нов чл. 32а на ФС правило за предоставяне на определена информация от даряващия на приемащия доставчик. Като препоръка с оглед постигне на максимален положителен ефект от тази регулация предлагаме в чл. 32а следва да се предвиди задължение за предоставяне от страна на даряващия доставчик и на информация за всички ползвани от клиента услуги, при които за да се осъществи преносимостта е нужна преконфигурация.

3. По § 4 от Проекта

Подкрепяме предвиденото с предлагания нов чл. 32б на ФС ново задължение за даряващия доставчик в случай на отказ за преносимост поради представяне на непълни и/или неточни данни за абоната или потребителя, да предоставя пълна информация за това кои точно данни са непълни или неточни. Считаме за удачно развитие на това ново правило въвеждането и на автоматизиран обмен на тази информация. Като примерен подход за постигане на такова автоматизиране бихме могли да посочим извършване на съответно допълване на Приложение № 1 към Раздел I, т. 4 от подписаната между предприятията Процедура за преносимост на географски номера, като към съществуващия код „0007” – невалиден PDF или URL, да се предвидят допълнителни кодове, указващи кой от елементите на необходимата информация е непълен или неточен. Въвеждането на подобен автоматизиран подход би спестило на предприятията значително време и ресурси и би ускорило и улеснило процеса по преносимост.

4. Предлагаме в Проекта да се създаде нов § 4а със следното съдържание:

„§ 4а. Текстът на чл. 37 става ал. 1 и се създава нова ал. 2 със следното съдържание:

„(2) Неспазването на процедурата или общите условия не е основание за ангажиране на административнонаказателна отговорност по Закона за електронните съобщения на абоната или потребителя или на предприятията.”

Предложението ни е мотивирано от съображения за избягване на различни тълкувания и неправилна практика при прилагането на чл. 32б от ЗЕС, който предвижда санкция за нарушение на Функционалните спецификации. Доколкото нито процедурата за преносимост, нито общите условия на предприятията представляват част от самите ФС, а вместо това уреждат договорни отношения между предприятията и между тях и потребителите, считаме, че посочената законова разпоредба не би следвало да се отнася за нарушения на тези документи нито от страна на предприятията, нито от страна на потребителите. Тези разсъждения се подкрепят и от факта, че с § 6 от Проекта като част от задължителното съдържание на процедурата за преносимост се включват и *„ред и условия за изплащане на обезщетения между предприятията, включително неустойки, дължими от предприятието, което е в нарушение на сроковете и условията на процедурата по чл. 38, ал.1”*. При това положение намираме за логично последиците от неизпълнение на процедурата и общите условия да настъпват само между страните по тях и да се

уреждат изцяло от гражданското право. За да се избегнат разнопосочни тълкувания в тази сфера и за целите на правната сигурност, предлагаме това да се закрепва изрично чрез въвеждане на предложения по-горе текст във Функционалните спецификации.

5. По § 5 от Проекта

С § 5 от проекта за изменение на ФС за преносимост на географски номера се предвижда създаването на нови ал. 2 и ал. 4 в чл. 38 от ФС, с които се въвеждат правомощия за КРС да одобрява изготвяните от предприятията изменения на процедурата за преносимост и да дава задължителни указания за изменението и допълнението на съдържанието ѝ. В същото време с предвидената нова ал. 7 на чл. 38 възможността на предприятията да изменят процедурата се ограничава само до изменения, налагащи се от присъединяването на нови предприятия към домейна на преносимост.

Намираме, че с описаните промени се засяга същността на процедурата за преносимост като свободно споразумение между предприятията, като им се отнема възможността по обща воля да оптимизират уредената процедура. В същото време компетентността по нейното изготвяне и приемане не се възлага изцяло и на Комисията. Намираме подобно разнопосочно уреждане на материята за нецелесъобразно, поради което предлагаме или да се запази сега съществуващата възможност за предприятията свободно да уговорят съдържанието на процедурата, като КРС се произнася само в случай че не може да бъде постигнато съгласие между тях, или процедурата за преносимост да бъде уредена като нормативен административен акт на Комисията, при което приемането и измененията ѝ да бъдат поставени изцяло в правомощията на КРС, а предприятията да бъдат освободени от необходимостта да подписват допълнителни споразумения за присъединяване на нови участници.

6. По § 7 и § 8 от Проекта

Не сме съгласни с предвиденото отпадане на текстовете на чл. 40 и чл. 41 от ФС за преносимост на географски номера. Изгъкнатите от Комисията мотиви за отпадане на посочените текстове, а именно – че неизплатените задължения и задълженията за неустойка продължават да съществуват и да подлежат на изпълнение от страна на потребителя, са едностранчиви. Те не отчитат факта, че в повечето подобни случаи събирането на дължимите суми от страна на предприятията е практически невъзможно или е осъществимо само след водене на продължителни и скъпи процеси, каквото голяма част от тях нямат ресурс да водят. С планираните изменения на практика се дава възможност на недобросъвестни потребители да злоупотребяват като сменят доставчика си след кратки периоди и ползват услуги без ги заплащат, основателно разчитайки че даряващите доставчици няма да могат да отделят нужния ресурс, за да водят многобройни дела за малки суми срещу всички недобросъвестни потребители. Даряващите предприятия биха били изправени пред алтернативата или да вложат значително време и средства в събирането на задължения от неизправни потребители, или да понесат свързаните с неплащането на дължимите суми загуби, като и в двата случая това би се отразило

на техните парични потоци и разчети и в крайна сметка на предлаганите на крайните потребители цени.

В същото време, съществуващите в момента правила препятстват възможността за възникване на описаните проблеми, като целят своевременно уреждане на отношенията между желаещите да пренесат номера си потребители и предприятията, които им предоставят услуги до момента на пренасянето, **без да представляват каквато и да било допълнителна или несправедлива тежест върху потребителите**. При сключването на договора те поемат определени задължения, които би следвало да спазват добросъвестно. В същото време, възможността за спиране на услугата в случай на неплащане и за искане на неустойка при неспазване на договорния срок е нормална търговска практика и логична последица от неизпълнението на сключения договор от страна на съответния потребител и не би следвало да зависи от това дали той е решил или не да смени доставчика си. Ето защо положението на потребителя не се влошава нито от съществуващата възможност подобно спиране на услугата да бъде предприето от страна на приемащия доставчик, нито от необходимостта да заплати дължимата неустойка и дължимите суми за използваните от него услуги, преди да се пристъпи към пренасяне на номера.

В заключение, считаме че съществуващите правила на чл. 40 и чл. 41 от ФС следва да бъдат запазени, доколкото с тях се препятства възможността за злоупотреби и се предоставя възможност за мотивиране на потребителя да изпълни възникналите задължения към даряващия доставчик, като отношенията помежду им да се уредят извънсъдебно и при минимални разходи на време и средства и за двете страни.

7. По § 9 от Проекта

7.1. Предлагаме в предвидения в с § 9 от Проекта нов текст на чл. 42, ал. 2 от ФС да бъде уточнено, че изреденото в т. 1 – 6 на същия текст задължително съдържание на заявлението за преносимост е неговото **минимално** задължително съдържание и освен него заявлението може да включва и други елементи. Предложението ни е продиктувано от факта, че в определени случаи е възможно заявленията да бъдат подавани от пълномощници, които при точно спазване на формулирания в Проекта текст на чл. 42, ал. 2 от ФС не биха могли да се идентифицират. Същото важи и за юридическите лица, за които е предвидено посочване само на идентификационни данни на съответното юридическо лице, а не и на представляващото го лице или лица. В случай че предложението ни бъде възприето, необходимата допълнителната информация, когато има такава, ще може да бъде включена в заявлението наред с неговото минимално съдържание по чл. 42, ал. 2 от ФС.

7.2. Предлагаме определеният в предвидения с Проекта текст на чл. 42, ал. 6 от ФС **срок за съхраняване на подадени заявления за преносимост и свързаната с всяка конкретна заявка кореспонденция да бъде намален от 18 на 12 месеца**. Намираме, че срокът от 18 месеца е ненужно дълъг и не кореспондира с други задължения за запазване на информация от страна на предприятията. Така например, срокът за запазване на данните по чл. 250а от ЗЕС,

които са необходими за разкриване и предотвратяване на тежки престъпления, е 12 месеца. При това положение налагането на по-продължителен срок за запазване на информация и документи, свързани с отношенията по преносимост на номерата, е несъразмерно и необосновано.

Не на последно място, дори посочената в Проекта информация, която следва да бъде съхранявана, да се окаже необходима за реализиране на административно-наказателна отговорност, то срокът за нейното съхранение надхвърля значително и определения в Закона за административните нарушения и наказания едногодишен давностен срок от извършването на дадено нарушение, единствено в рамките на който може да бъде образувано административнонаказателното производство. Предвид на това считаме, че намаляването на срока от 18 на 12 месеца не би довело до негативни последици, а в същото време би намалило свързаната със съхранението тежест за предприятията.

8. По § 11 и § 12 от Проекта

С предвидените с § 11 и § 12 от Проекта изменения в чл. 44 и чл. 46 от ФС се въвежда значително съкращаване на приложимите срокове за различните стъпки от процеса по осъществяване на преносимостта. Намираме, че подобни промени следва да бъдат съобразявани с готовността на предприятията да прилагат определените нови срокове на практика. По отношение на предвижданите с Проекта срокове за предаване на постъпило заявление до даряващия доставчик, за отговор от страна на даряващия доставчик, за пренасяне на номер или групи от номера, както и продължителността на прозореца на преносимост, считаме че са прекалено кратки предвид на съществуващите системи и технологична практика за обмен на информация и осъществяване на преносимостта. Практическото приложение на предвидените с Проекта срокове е нереалистично, поради което намираме евентуалното им въвеждане за самоцелно и несъобразено с действителната възможността на предприятията да ги спазват.

Следва да се отбележи, че и към момента предприятията изпитват затруднения за спазването на част от сроковете и по-конкретно на продължителността на прозореца на преносимост, при който често са налице забавяния при пренастройката на мрежата на даряващия доставчик. Считаме, че при това положение формалното намаляване на срока от 8 на 6 часа няма да има отражение на практическото приложение на процедурата, доколкото самата тя ще остане същата, а напротив – ще доведе до увеличаване на случаите, в които срокът няма да може да бъде спазан.

В случай, че Комисията желае да постигне действително и значително намаляване на прозореца на преносимост и времето, през което потребителят няма достъп до услугата, това следва да стане чрез съответни изменения на управленските системи на предприятията и начина на технологично реализиране на преносимостта от тяхна страна, което считаме, че следва да бъде направено след съответно съгласуване помежду им.

Като се надяваме изложените аргументи да бъдат взети под внимание в процедурата по обществено обсъждане и при вземане на окончателното решение на Комисията, оставаме

С уважение,

Андрей Расийски,
Председател на Управителния съвет
Сдружение за електронни комуникации (СЕК)

София 1000, бул. "Патриарх Евтимий" № 36, вх. Б, ап. 13
тел. (+359 2) 9887360, 9887361
факс: (+359 2) 9877096
лице за контакт: Калина Лозанова (Секретар на СЕК)
e-mail: info@bgsec.org